

6

FOTÓGRÁFIA

Ügynök: Benedek Gyula

Fetős: Fethő Mihály

Ketnesőr: Perencs József

Munkatársak: Kreier György Zedácsaky Ákos

Galambos Zsuzsa Zaugán István

Fintér György Székely Orsolya

Operatőr: Ragályi Elnér

rendező: Zelney Fél

MAFILM Ripart és Dokumentumfilm Stúdió

Magyarországon forgalomba hozza a MOKIP

N. 5306/73.

Halló Jónapot kívánok. Jónapot kívánok. Van itthon valaki? Halló, van itthon valaki? Tessék szíves lenni kizárólag fáradni. Bocsnat hölg. em, szeretném megkérdezni, miaca e valami kedves fényképek, amit szeretnék megjavítani, esetleg fiatalokri kép, vagy esetleg elnati hozkátartozó, két képből tudunk összedolgozást, tudunk civil képből esküvőt csinálni vagy tényleg nagyon szép művészi munkát, van-e oi an elképzelésük, most itt vagyunk Péstről, szeretnénk ki az alkalmat, akár gyerekről, akár szülőről, nem baj esetleg hibás a kép, nagyon szépen meg lehet csinálni. Igen ez egy nagyon ártékes művészfelvétel, ezt csak azért mutatom, mert tén leg nagyon szép képeket csinálnak, nagytáast. Jónapot kívánok. Jónapot kívánok. Csakolom. Ne haragudjon asszonyom, hogy zavarom. Nem haragudjon. Miad a két gyerek a sajtó? Jónapot kívánok.....hogy egy kis fotót csinálnék a gyerekekről. Fotót csinálni, családít. De kől gombolni, várjál, Mama hozza ki egy pulóvert, tessék meg ni. Ne legyen ilyen ténán rajta. Asszonyom a következőről van szó. Fotóznak vagyunk. Igen. Gyógyúri képeket csinálók, esetleg most helybe, nagyon léson, meg akarok magának most mutatni egy két képet. Igen. Hát nézze, ez egy kicsiba, de azért ezt is megmutatom. Jaj de aranyos! Csak azért mutatom, hogy ilyen szép a színe. Zóne. Nagyon aranyos. Mutatok egy másikot. Tessék meg nézni. Jaj de helyesek. A férje az most nincs itthon, ugye? Most mi volna. Nézd milyen helyesek, milyen aranyosak. Tessék mondani, mi volna, ha a gyerekre szeretnék egy szép pulóvert, kicsit megfésülhánk. Igen. az csinálnánk róla e etleg egy pár képet. Igen. Nahát hogy nem sikerül, hiába akarom megkötni. No. most kell sáni nyoleven forint előleget, a többit majd nyranként. Jó akkor minikém írd meg a megrendelést. Tessék parancsoljon,. díszesél anyja! Jó köszönöm, akkor tessék szíves lenni felöltöztetni majd a gyereket. Gyerekek gyertek ide! Gyere gyengyem. Kisfiúka gyere te is, anyuka minajárt rendbeszed és kezdik a fényképezést. Alighanem kikapunk máca. Miért? A fényképezért. Nem hiszem én azt. Azt hi - szem a férje örülni fog ha a gyerekekről szép fénykép készül. Az ilyenek nem örül ám. Hancok csak én örülök, meg a gyerekek. Ha ugye, legalább meguk örüljenek. Igen ám. Mama biztosan ki fogunk kapni. Mama jöjjön csak be egy kicsit. Ide tessék szíves lenni beállni. Ide tessék szíves lenni beállni, így. Vég megad elé egy kezűt.....ez egy jobban mutat. Ide tessék jönni. Így. Asszonyomjon egy kicsit. Nézd ottan röpül a madár. Nézd mi van itt. Kukucs. Most repül a kismadár.

Nem nevet. Fordíts egy kicsit erősebb a fejedet. Ugy. Hoppá. Nevezzél egy Nevezzél. Műből van a fejed, hogy visszanyúlik? Ugy. Nevezzetek egy kicsit, az legyek olyan buskomorok rajta. Nevezzél egy kicsit. Kukucs. Nézzél csak ide rám. Nézd itt van. Szeretnél látni egy kis nevet? Nem neveti el magát. Komolyan nagyon nagyon a középső fiam nagyon komoly. Ez miért baj? Nem baj rajta különben, a gyerek meg úgy szép, az egy kicsit komoly is, meg egy kis vidámság is akad benne tessék nézni. Ha a gyerek? Nagyon vidám, a középső fiam nagyon vidám mosolygós fia. Igen csak is megfelel azért. Mindegyik megfelel a valóságok csak én nem, ezzel nem vagyok kibékülve. Ha ehhez mit szól? Hát ez valahogy jobb, az azért. Készítsen esetleg egy másikat? Le akkor viszont mosolyogni kell. Olyan nagyon komoly a kép is, meg különben is kecsés vagyok rajta, azt. Hogy hogy kecsés? Előre van az összes hajam, itt előre, amit a konty előrehozott, én ezt szerettem volna mindet elfésűlni, és csak azt csupán eldugni, ezt az apró haját, amit elől a konty tart, és átértit ezt sok haját eztet mind előrehozta a konty. Is különben is természetesen komoly a kép, kicsikét különben szerettem volna, hogy az lett volna ilyen természetesen komoly kép. Meglátod-e? Hát ha a gyerekek itt volnának csak úgy hogyha azokkal is, különben az egyáltalán nagyon állnak, úgyis jó volna. Akkor legyen ezíves fésűlje meg a haját, és elkészítünk egy képet. Ennek megfelelően, ahogy én elképelem. Csak az én elképzelésem szerint szerettem volna meg csinálni, ha már léfényképeznek úgy legyenek rajta, ahogy én mindig gondoltam, de hát pillanatnyilag olyan zavar volt, hogy nem tettem meg hogy készítem akkor. Maga hogy gondolta? Majd ha felöltözköd megmondom. Nem tettem meg a tegnapi jelenet, pillanatnyilag ahogy ki - néstem, meg ahogy mindenfelét csináltam az egyik kis pillanatot alatt hát, gondoltam hogy egy kicsikét másabbul nézett volna ki, de takarítottam mindent csináltam, hát így nem úgy néstem ki, mint szerettem volna. Kontyot akar? Igen. Menyecske frizurát? Igen a konty az aztat valent. Mégis azt gondolják, hogy menyecske vagyok, ha öreg vagyok is. De hogyha technikailag meg tudjuk oldani, annak örülök hogyha a képen fiatalabbnak látszom? Hát igen, azt gondolnám, hogy akkor is 18 éves vagyok. Ha most ezeket, nálam most fogok készíteni, azt szeretném szeretném? Milyenek akarja a szemét? Kéknek? Valóságos, mint valóságos. Szóval mint a valóságban. Igen, mint a valóságban.

Haját? Milyen színdéneket? Valóságban, úgy mint amilyen valóságban, csak olyannak. Parasztságra. Hát lényegében csak fiatalabbnak akar egy kicsit látszani. Csak olyannak akarnék látszani, hogy azt gondolják 20 éves vagyok vagy 18 esetleg. Jöjjön csak közelebb. Na /milyennek szeretné látni magát a fényképen? Kreol arc, kissé hosszakás, barna haj, mosolygós arc, semmi különözö, eléggé meglehető. Most jön a tartja a frizuráját? Most se szépszázalékos, de ha a kontyot a fejére teszem, akkor jó lesz. Kontyot föltessem, akkor valóság lesz. Akkor úgy fogok kinézni, mint ahogy elképzelesem szerint. Na akkor tessék szíve lenni hátrább jönni egy kicsit. Na most mosolyogjon, negyje a vállát. Megint nem fog mosolyogni, akkor megint nem fog tetszeni a képen. Megint nem fogok tetszeni saját magamnak? De remélem, hogy igen. Most kérek egy mosolyt. Na látja ez egészen másként néz ki. Lánykori képen volt. Ott mennyi idős volt ezen a képen? 15. 15 éves volt? Igen. Akkor maradtam ki az iskolából, épp azon az éven maradtam ki iskolából, amikor ezt csinálták. És ez? Ez akkori kép, amikor menyasszony voltam, csak levették kontyot, koszorút mindent a fejéről, és csak nagy ruhába vagyok, úgy mint lány. És miért vették le a kontyot? Azért vették le a koszorút, mert nem akartam, hogy menyasszonyképpen legyen, csak úgy mint lány. De miért? Hát mindenki menyasszonynak akarja látni magát. Menyasszonynak, mert nem volt nekem olyan a menyasszonyi ruhám, mint másé, rózsaszín paraszt ruhám volt, paraszt ruhába nem akartam, hogy én képet csináljak. Még most is meg van a menyasszonyi parasztruhám, rózsaszín ~~parasztruhám, hogy kényelmes legyen, fehér kötény, el~~ koszoru fátyol az mind meg vannak hozzá, és én nem akartam, hogy úgy legyek, gondolom, hogyha nekem nem lehet rózsaszín ruhám, mint másnak akkor parasztruhám nem kell. Tessék. Jdvözlöm Ferenci ur. Jónapot kívánok. Hogy van? Köszön a szépen, nagy munkát hoztam. Munka az jó, mert pénz is jelent. Nem sok, de hát valami. Na most Ferenci ur drága, a következő, erről a kóp képről kell a vevőnek egy 18x24-es fekete összedolgozás. Igen. Tehát asszonyka mutat így ahogy van. Igen, így ahogy van, jó. Katona ruhából civilbe lehet, csak természetes, szintén mellkép, katonasapka lejön. Igen. Barna haj, kérése baloldalt elválasztva, kis bajuszt kér. Rendben van, lehet, Igen. Mikor lesz kész?

Hát most szabot van, mához egy hétre készen van. Na ez az egyik. Most kérem szépen az volna a másik, egy 24x30-as színes. Igen. Pasztell vagy anilinbe csináljuk? Pasztellbe csináljuk, mert az állásabb, tartósabb. Jó. Na most kérem szépen a következő. Ja még egy kérdése van a vevőnek, tud valamit kiállítani rajta? Hát kérem szépen úgy egy 10-15 évet lehet kiállítani. az akkor lesz kész? Ugyancsak mához egy hét, készen lesz. Köszönöm szépen. Viszontlátásra. Viszontlátásra, minden jót. De ugyancsak, nagyon jó. Még illeti! Azt a román művészet, de szép! Na yon szép. Még illet, nem is képzeltem volna ezt, nem ón, nagyon szép. Na yon szép. Néha meg, hogy kicsoda szép. Mi van rajta nézd meg. Megismered?

Elfogadom
Köncsnémet : 5.000. Ft

Gyári s. k. XII. 21.

HNB m.
1971. T. k. Staud

(2)

FELVÉTELEK

- irodalmi forgatókönyv -
dokumentumfilmhez

Zolnay Pál vázlatából
Írta: Vértessy Sándor
Dramaturg: Zsugán István
Operatőr: Magályi Elemér
Gyártásvezető: Breier György
Rendező: Zolnay Pál

Technika: részben színes, részben fekete-fehér virazzsirozott
riportanyag

Emberi csontkoponya.

Nem hosszú ideig marad a képen, csak addig, amíg elborzadunk egy kisse, amíg konstatáljuk a száj-üreget, a szemüregeket, az arc a homlok dudorait, aztán egy szakavatott kéz leemeli a koponya fedelét és bepillantunk a tartályba, ahol az agyvelőt őrizte az ember.

Szobrasz műterem

A szobrasz vesője, kalapácsa dolgozik az anyagon, - alakatlan forma.

Csiszoló, simító munka: kibontakozik előttünk az arc-kifejezés.

Másik szobor.

Harmadik szoborfej, bronzból.

Festő műterem

A festő munkában.

Tükörbenéz - szigorú tekintettel. Ön-arc-képet fest.

A másik festő modellt fest. A modell - egy lány - leszáll a hokedliről és megnézi önmaga képet a festőállványon.

Muzeumban

Olajfestmények különböző korokból, más-más festőtől, más-más szemléletben.

Soproni Múzeum

A fényképező fényképezi az olaj festményeket. Két lámpával dolgozik, keresi a megfelelő fényhatást.

Fényképezőműteremben

Munkában a fényképező.

Gyermekkel, felnőttel egyaránt néhez dolga van.

Akadnak bamulói is: gyermekeknél a mindig segíteni kész edesanya, nagymama esküvői fotónál a hű barátok, akik elkísérték őket a műterembe.

Nemelyik fényképező ideges, ha tanácsokat adnak.

A katonák - frissennyirottak - fegyelmezettek. Aki zenitenskedik, azt ráncbászedi a tizedes.

Vannak, akiket festett háttér előtt fotóznak. Különösen kedvelik a patkot - kis hiddal - esetleg uszkáló nattyukkal, nyírfaerdőt, repülőgépet, festett izomzatot, a modernebb gondolkodásuak az űrhajót, a romantikusok vágató paripát stb.

Muzeumban

A királyok is ágaskodó paripán ülnek. Pld. IV. Károly.

De szívesen ülnek lóra hadvezérek is.

Nagyon valószínű, hogy a fejnéséges arca papát, főpapot, királynőt, es nemesembert jó ritmusban össze kell vágni majd az "egyszerű" köznéppel - lehetőleg azonos arckifejezéseket - festményeket a fényképekkel, hogy felismerhessük a különböző korok, különböző emberének azonos jellemvonásait: amennyiben minden időben szereti megörökíteni magát az ember.

/Nincs ebben a képsorban ivélet, inkább kedély van és megértés./

Fel kell kérdezni a "koronatanut", a fenti megállapítás igazolására. Két jelölt látszik erre alkalmasnak, az egyik Pest-környéki /Rákosszaba/ a másik falusi fényképész /Komárom megye, Bajna/

Ez a két szakember szívesen átadja nekünk idevonatkozó tapasztalatát. Mindketten - főleg szombat, vasárnap - járják a környéket és fényképeznek.

Miután elmondtak és mi megfelelő tömörítésben filmre vettük az információkat - hogy t.i. fontos és jó ügyben üzik hivatásukat - engedelmükkel szegődünk a nyomukba.

A gepkocsi megáll - az emelkedő tetején és elénk tárul egy falu latkepe. Tél van.

I. FÁZIS

fol 2

Talán a legnehézebbnek tűnik. Bonyolítani egy portára - élőlényt keresni - és előadni, hogy mi járásban vannak. /rendszerint párosával járnak, az egyik a tárgyaló - kiváló beszédképességű férfi, aki az üzletet felhajtja, a másik a szakember, aki fényképezni is tud./

Akadnak sikertelen kísérletek is. Az elutasítás azonban nem göromba és nem kategórikus. Ilyenek: Nincsenek itthon, Nemrégiben már csináltattunk képet, nem vagyunk felkészülve stb. Ez utóbbi elutasítás az esetek többségében az üzlet maga, mert ilyenkor következik a megállapodás a jövő vasárnapra.

A felkeresettek mindenképpen érdekesek, akár kötélnek állnak, akár nem, mert magatartásukon valahogy egyformán jelentkeznek: Engem le akarnak fényképezni. Még akkor is jelentkeznek, ha szigorú arcot vág.

Persze a gyakoribb eset az, amikor a fényképezést hazról-hazra ajánlják. Átvászi a már kész képet, és egyben figyelmezteti a mestert, hogy itt és itt szükség van rá.

II. FÁZIS

Minták mutogatása - rábeszélés - valamint az arajánlat.

Az arajánlat, külön métereket ér meg. Itt láthatjuk, mi az "Olcsó" és mi a "drága".

Ezt követi a megállapodás.

III. FÁZIS

A fényképezés.

Erre természetesen felkészül a család. A férfiak, nők kiöltözve - kifestve a fiatalabbak - a gyerekek kimosdatva.

Különös gonddal történik az apró gyerekek és csecsemők öltöztetése, fésülése. Az elegancia fényt vet a szülőre, főleg a fiatalasszonyra, nemritkán vita kerekedik egy-egy ruhadarab körül.

Idemellékelek egy eredeti csak hangot. A szituációt kerem hozzáképzelni. Helyszín: középmaratú szoba, szereplők fiatal mama, papa, nagymama, nagy-papa, süldő lány, annak a barátneje, később szomszéd neni és a fényképész, aki így szerepel a bélyegzőn: KALLÓS FOTÓ BAJNA. HIVJA ÖN IS.

Főszerepben: Lacika, másfél éves.

Kukkk ! Kukkk !... Lacika / Kukkk!
Nevezzél. Nevezzél! - Vita,
hogy így nem fog nevetni. -
Kukkk ! Ijeszd meg a bácsit !

Kukk ! Brrr! ... Hogy csinál a
kuttyus? Miau! Ijeszd meg !
NEVESSÉL ! - Ez a mottó. A gyerek
nem nevet, újból fellángol a vita.
- Mama, Mama kérem, nagyon kérem !
Ti tudjátok.

A mama verigsértve kimegy
a szobából. Ajtócsapódás.

Eredj utána Piroska !

Ezt a nagypapa mondta a
süldőlánynak.

Kukk ! Nevezzél! Na? Hogy nevet a
Lacika? ...

A süldőlánny visszajön, ar-
cáról leolvadni, hogy a ma-
mát behívni egyenlő a lehe-
tetlenséggel.

A KALLÓS FOTÓ közben fényké-
pez. Cca. egy tucat képet csi-
nál, mikor visszajön a mama.
Ujabb vita, hogy álljon a gép
elé.

Nem. Légszives. Majd máskor.

A fiatal papa szegyenli ma-
gát. Végre a gép elé állnak
valamennyien. És valamennyien
megpróbálnak nevetni, de leg-
alább mosolyogni.

Valamivel később:

Fiatalember és fiatalasszony:

Nem sajnós, nincsen esküvői képünk;
becsapott a fényképész nem jött időre.
Szóval jött, de... be volt rugva na !

Én meg hazakuldtam.

Sajnálunk a dolgot nagyon, hogy pont nekünk nincsen esküvői képünk. És mi-
kor most, hogy a hugom férjhez ment
Kisbéren, elutaztunk, hogy ... utólag
megcsináltatjuk a fényképet. A ruha
megvolt ugye. Szóval ~~Í~~ el is utaztunk,
elkértük a ruhát, de mindennap esett
az eső... Egy tanyán laknak tulajdon-
képpen és gyalog kellett volna bemenni
és ezért nem mentünk be.

A fényképezést több helyszínre
terveznénk.

Mielőtt rátérnénk a IV. Fázisra,
- úgy tünik itt jó helye lenne a
szerkezetben - elkérjük a csalá-
dunktól az albumokat, fényképes-
dobozokat.

Még nem akadtam olyan családra,
aki vonakodott volna előadni a
fényképeket. Az emberek szeretik
mutogatni önmagukat és szerettei-
ket. Emlékezni jó. Szívesen és ér-
dekesen válaszolnak a feltett kér-
désre: ki-kicsoda. Mikor, hol tör-
tént a fényképezés.

Már az sem mindennapi, amikor elő-
keresik a "dobozt". Volt olyan eset,
hogy egy parasztneni cca. tíz percig
keresett néhány képet, felkutatta a
szekrényt, a ládafiát, s közben haj-
togatta: Hol is van, hova tettem...
de kétszer soha nem használt egy ki-
fejezést.

Az aggodalom, hogy lába ket a kép-
nek - most - hogy valakinek meg-
mutatná, nőttön nőtt. Amikor meg-
talalta a fotografálható diadalt, si-
kert lattunk. Filmezhető örömet, hogy
valami - ami ÉRTEK, nem vészett el.
A fényképek nézése közben, drámai
tömörséggel jelentek meg előttünk,
események, bontakoztak ki kapcsó-
latok, elevenedtek meg élmények,
tépődtek fel sebek... de szinte mindig
a ma szemlélőnek és emlékezőnek a
tárgyilagosságával.

IV. PARIS

Alapszituáció: mai fotográfus labo-
ratóriuma, vegyszerekkel teli hívó-
tála... lassan felderengő konturok.
Kirájzolódó - most már ismerős arcok.

Ecset. Fest, szépít, kihuzza a száj
a szemöldök vonalait ... konturossá
teszi az arcélet.

Konturokat húz.

Kipirosítja a sápadtságot. Szarkela-
bokat tüntet el.

Csobog a víz... lámpák kigyulladnak,
elalusznek.

A mágus, a fotós arcéle munkaközben.
Látszik rajta, hogy megdolgozik a pénzé-
ért ! ... Halomba gyűlnek a fotográfiák.

Egy arc- egy történet.

asküvő - temetés.

A hívóból kirajzolódó arcok -
átkopircozódnak az igazi, a VALÓSÁGOS
arcokba.

A kettő hangulatának különbsége szemce-
tűnő! ... ! Más a megrendelés, más a tők-
valóság !

Ki mit akar elhinni magáról ... mikor
mit mutat a VALÓSÁG hiteles, felvétele,
- szóban, és kép megnyilatkozásában.

F o t o g r a f i a

Gyártó ország: Magyarország
Gyártó cég: Riport és Dokumentum-
film Stúdió
Gyártási év: 1971.

2 tek.
470 m
B
virázzsi-
rozott,
magy. hang

rendező: Zolnay Pál
operatőr: Ragályi Elemér
dramaturg: Zsugán István
hang: Zsdánszky Ákos
Pintér György
m.társak: Galambos Zsuzsa
Székely Orsolya
gyárt.vez: Breier György

ügynök: Benedek Gyula
fotós: Pethő Mihály
retusőr: Ferenc József
1990 Galambos Zsuzsa
eng.sz: M-5308/71

A dokumentumfilm bemutatja egy egyszerű vidéki asszony természetes emberi hiúságát; igényét a vándor-fotós által készített képpel kapcsolatban. Az emberi érzéseket vizsgálja; egyeseknek milyen fontos egy régi, töredezett, vagy eltépett fénykép restaurálása.

T a r t a l o m :

1.tek.

Fotós és az ügynök havas falusi utcát járják. Bekiabálnak a házakba, hogy van-e otthon valaki.

Ketté-tépett régi családi kép
kopott, töredezett fényképek

A fotós és az ügynök belépnek egy házba, ahol csak a 45 év körüli mama, három gyerek és nagymama vannak otthon.

Az ügynök elmondja, hogy Pestről vannak itt, régi hibás képeket javítanak, családi képeket csinálnak. Közben képeket mutatnak az asszonynak.

Az asszony enged a rábeszélésnek, s az ügynök 80,-Ft előleget kér, többet ráér részletben fizetni. Az asszony fizet, bár kissé gyanakodva nézi a két férfit és megjegyzi, hogy biztos nagyon ki fog kapni a férjétől. A fotós megnyugtatta, hogy férje örülni fog a képeknek, de az asszony kijelenti, hogy ez csak neki és a gyerekeknek öröm. A fotós vizsgálatja, hogy szép képek lesznek.

Nagymama masnit köt a kislány hajába, s a három gyerek odaáll a karácsonyfa elé. A fotós biztatja őket, hogy mosolyogjanak. Majd a nagymama és az anya is odaáll a gyerekek mellé.

Villan a vaku.

A már kész fotókat mutatja a fotós és az ügynök az asszonynak.

A gyerekek képe tetszik neki, de saját magát kócosnak és komornak találja. Az ügynök megkérdezi, hogy megismételjék-e a felvett az asszony kívánsága szerint? Az asszony először bizonytalanodik, hogy nincsenek itthon a gyerekek, de végül belemegy, hogy egyedül róla készüljön fotó.

Az asszony fészülködik, közben a fotós megkérdezi, hogy hogyan gondolja a képet? Az asszony most már magabiztosabban kijelenti, hogyha átöltözött, majd megmondja.

2. tek.

Az asszony a haját fonja, miközben az ügynök tartja a kis kézitükröt és érdeklődik, hogy nem akar-e színes képet? Milyennek akarja a szemét, haját?

Az asszony elmondja, hogy fiatalabbnak akar a képen látszeni, szeme és haja legyen eredeti színű. Kerek, meghizott arca van az asszonynak, de hosszukás arcot szeretne a képen.

Atöltözve, főkötővel a fején jön vissza a szobába, s odaáll a karácsonyfa elé. A fotós biztatja, hogy mosolyogjon.

Megmutatja a fotósnek menyasszon kori képét - magyar ruhában vőlegényével. Fátyla és koszorúja volt, de menyasszonyi ruhája nem volt, csak egyszerű paraszt-ruhája, így inkább a magyar ruhát vette fel.

A fotós fényképez.

Az ügynök a retusőrrel megbeszéli, melyik képpel mit kell csinálni. Eléje tesz egy régi katonafényképet, ugyanezt a képet kérik civilben, balra fésült hajjal. Majd az ügynök kérdésére, hogy fiatalítást vállal-e, a retusőr kijelenti, hogy 10-15 évet tud fiatalítani. Az ügynök eléteszi az asszony fényképét.

A retusőr dolgozik. Színes zsirkrétákkal retusálja az asszony képét egyre fiatalabbra.

Az ügynök elviszi az asszonynak a retusált képet. Az asszony ámuldozik és dicséri, hogy milyen szép.

Az eredeti és a retusált fotó egymás mellett.

A hazatérő férjétől /nem látni a férjet/ boldogan kérdezi az asszony, hogy megismeri-e, ki ez?

o . o . o

Bp. 1971. okt.
HG

HUNGAROFILM.

TV 431

FOTOGRAFIE

(Fotográfia)

Kamera:

Elemér RAGÁLYI

Drehbuch und Regie: PÁL ZOLNAY

Länge: 450 Meter, 14 Min.
35 mm, schwarz/weiss und Farbe

Dokumentarfilm

Produktion: MAFILM Studios, Budapest

In zärtlicher Ironie eines Dokumentarfilmes - die Arbeit eines Fotografen und eines Retoucheurs verfolgend - gibt er darüber ein Bild als was wir uns sehen wollen, genauer: was stellen wir uns über uns selbst vor.

PHOTOGRAPHY

Following the work of a photographer and retoucher, the film demonstrates with kind irony the way we would like to see ourselves, or more accurately, how we imagine ourselves to be.

PHOTOGRAPHIE

Comment voulons-nous être, ou plus précisément, ce que nous imaginons de nous-mêmes, c'est ce que ces images - qui suivent les travaux d'un photographe et d'un retoucheur - évoquent avec une indulgente ironie.

Mit Dialogen - With dialogues - Avec dialogues

PÁL ZOLNAY

Es gibt Leute, die dank günstiger Umstände schnurgerade auf ihr Ziel zugehen, andere müssen Umwege machen. Pál Zolnay dürfte dieser zweiten Gruppe angehören. Bevor er sich dem Film verschrieben hatte, studierte er Volkswirtschaft, war Marinekadett und Student der Aussenpolitischen Akademie.

Später, mit dem Diplom der Akademie für Bühnen- und Filmkunst im Ranzen, startete er scheinbar schnurgerade in Richtung des Spielfilms, war Assistent zahlreicher Produktionen, drehte einen - damals hervorragenden - Kurzfilm (Verlobung) und musste danach kaum zwei Jahre auf seinen ersten selbständigen Spielfilm warten. Obwohl dieser nicht so günstig aufgenommen wurde, wie der Kurzfilm, wurde seine zweifellos vorhandene Begabung erneut anerkannt. Nur musste er viele Jahre warten, bis er seinen zweiten Auftrag erhielt.

Selbstverständlich wollte er diese Jahre nicht untätig verbringen. Das Fernsehen war damals gerade über die Experimentierphase hinaus, die systematischen Sendungen liefen an, und Zolnay, ein Millionär an Freizeit, begann für das Fernsehen zu arbeiten. Er machte so allerlei, er war ja kein Regisseur mit grossem Renommée, der unter den Aufgaben wählen kann. Auf diese Weise wurde er unter anderem mit dem Dokumentarfilm bekannt.

Heute hat er bereits weitere vier Spielfilme gedreht, drei davon fanden internationalen Widerhall. Aber sein Flair für den Dokumentarfilm blieb bestehen. Wenn er heute mit der Kamera durch das Land streift, zwischen zwei Spielfilmen, so tut er es nicht mehr infolge eines Zwanges, sondern eines Dranges. Häufig und mit besonderer Vorliebe wendet er das "cinéma direct" an, diese dem Fernsehen so sehr konvenierende Methode, mit einer solchen Arbeit gewann er auch den Grossen Preis des nationalen Kurzfilmfestivals in Miskolc.

Auch Fotografie ist das Produkt dieser Entdeckungsreisen: eine Schnappschuss-Dokumentation über einen Menschen und einen Beruf, und darüber hinaus eine klinisch präzise, wenn auch groteske gehaltene "Krankheitsbeschreibung" einer Reihe von Illusionen. Die dabei gemachte Entdeckung interessierte ihn weiterhin, er nahm sich vor, das Thema, seine inhärenten Möglichkeiten entfaltend, zu einem leicht irregulären Spielfilm zu verarbeiten. Die Fotografen werden von Schauspielern dargestellt, die Kunden sind aber echt. Es ist sicher nicht häufig in der Filmproduktion vorgekommen, dass nicht ein Drehbuch, sondern ein Kurzfilm als Überzeugungsmaterial diente, daraus einen Spielfilm zu drehen...

Seine Filme:

1955: REIFEN

(Karikák)

- Diplomarbeit

- 1959: VERLOBUNG
(Eljegyzés) - kurzer Spielfilm
Oberhausen, 1960
San Francisco, 1960
- 1961: APRILALARM
(Áprilisi riadó) - Spielfilm
- 1964: VIER MÄDCHEN IN EINEM HOF
(Négy lány egy udvarban) - Spielfilm
- 1966: DER SACK
(Hogy szaladnak a fák...) - Spielfilm
Montréal, 1967
- 1968: DU WARST EIN PROPHET, MEIN LIEBER
(Próféta voltál, szívem) - Spielfilm
Rio de Janeiro, 1969
- 1969: STEH AUF UND GEH!
(Kelj fel és járj!) - Kurzfilm
- 1970: GESICHT
(Arc) - Spielfilm
Karlovy Vary, 1970 - Preis der Stadt Karlovy Vary
- 1971: FOTOGRAFIE
(Fotográfia) - Kurzfilm
Oberhausen, 1972

PÁL ZOLNAY

There are people whose circumstances are so favourable that they can follow a straight path to their aims, while others have to make several detours. It seems that Pál Zolnay belongs to the second category. Before he became a film director, he read economics at university, he was a marine officer cadet, and a student at the Academy of Foreign Affairs.

Later, when he graduated from the Academy, he started towards feature film production on a road that seemed to be straight, he acted as an assistant in several films and completed a short (Engagement - 1959) which was considered outstanding at that time, and after that, he only had to wait two years to make his own full-length feature film. If the reception was not so favourable, as in the case of his short, his undoubted talent was recognized. However, he had to wait several years until he received the next commission. Naturally, he did not want to be idle during that period. After the experimental period, regular television

transmissions started in Hungary at that time. Zolnay - making use of his free time - started to work for the television. He made major and minor things, he was not yet a well known director, so he had no opportunity to select between the jobs. In this way, he made contact with documentaries.

Since then, he completed four features, the last three had considerable international success, but his attraction towards documentaries did not recede. He was no longer compelled, but interest drove him with his camera to tour the country, between two feature films, and to make journeys of discovery among the people. He preferred and frequently applied the "direct cinema" method, a convenient method for television, and with one such documentary he won the grand prix of the National Short Film Festival.

Photography is a product of one of these discovery tours, a flash documentary about a man, about an occupation, and through this, a string of illusions, a clinically accurate diagnosis - even in its grotesque way. In the case of this film, the "detour" changed back. The discovery continued to excite him, and he decided that he will expand the possibilities of the topic and would make a feature film in a slightly irregular form. His photographers would be actors, but their clients would be genuine characters. A short built on a dramatic outline of improvisations - an unusual phenomenon in film production - served instead of a scenario, and proved to be a convincing basis for the acceptance of his plan...

His films:

1955:	REELS
(Karikák)	- diploma work
1959:	BETROTHAL
(Eljegyzés)
Oberhausen, 1960
San Francisco, 1960	- short feature film
1961:	APRIL ALARM
(Áprilisi riadó)	- feature film
1964:	FOUR GIRLS IN A COURTYARD
(Négy lány egy udvarban)	- feature film
1966:	THE SACK
(Hogy szaladnak a fák...)
Montreal, 1967	- feature film
1968:	YOU WERE A PROPHET, MY DEAR
(Próféta voltál, szívem)
Rio de Janeiro, 1969	- feature film

- 1969: GET UP AND WALK!
(Kelj fel és járj!) - short film
- 1970: THE FACE
(Arc) - feature film
Karlovy Vary 1970 - Prize of the town
- 1971: PHOTOGRAPHY
(Fotográfia) - short film
Oberhausen 1972

PÁL ZOLNAY

Les uns, épaulés par les circonstances, s'avancent tout droit vers leur but, d'autres, par contre, doivent franchir bien des détours avant d'arriver. Pál Zolnay appartient à ces derniers. Avant de choisir la carrière cinématographique, il s'était inscrit à l'École supérieure des Sciences économiques, avait été aspirant de la marine et élève de l'Académie des Affaires étrangères.

Après l'obtention de son diplôme, il s'engagea en apparence directement dans la production des longs-métrages d'action, il fut assistant pour la réalisation de plusieurs films, tourna son premier court-métrage "Fiançailles" (Eljegyzés) qui eut son succès, et à peine deux ans après il a la possibilité de réaliser son premier long-métrage d'action. Bien que l'accueil qui lui fut réservé ait été moins favorable que celui du court-métrage, personne ne déniait son talent. Pourtant, les années passaient sans que Zolnay se vît confier un nouveau film. Comme il ne voulait attendre dans l'inaction et que la télévision commençait à cette époque, après une période d'expérimentation, des émissions régulières, le jeune cinéaste se mit à travailler pour le petit écran. Il prenait un peu tout ce qui venait, n'étant pas encore un réalisateur renommé pouvant se permettre de choisir. C'est ainsi qu'il fit entre autres du documentaire.

Il tourna depuis quatre longs-métrages d'action dont trois remportèrent un remarquable succès international, mais le documentaire a gardé pour lui son attrait. Ce ne fut plus la nécessité, mais l'intérêt qui le poussa, pour deux de ses longs-métrages à courir le pays, caméra au poing, partant à la découverte. Le "cinéma direct", ce procédé conforme à la télévision, le passionnait et ce fut ainsi qu'il gagna l'une de ses oeuvres le grand prix du festival national du court-métrage.

Photographie est aussi un produit de ses voyages de découverte. Documentation - éclair sur une profession et celui qui l'exerce - il donne par son caractère grotesque et sa précision clinique, la description de toute une série d'illusions. Par ce film, ce qui était détour est devenu une route toute droite. Zolnay n'a pas tout dit dans ce court-métrage, et il s'est décidé à fouiller encore ce sujet dans un film d'action, sous une forme peut-être inusitée. Ses photographes sont joués par des acteurs tandis qu'il esquisse dramatique une suite d'improvisations et en

guise de scénario, d'une manière insolite dans la production cinématographique, il a présenté son court-métrage qui s'est révélé suffisamment fondé pour que son projet soit accepté.

Ses films:

- 1955: CONTOURS
(Karikák) - ouvrage de fin d'études
- 1959: FIANÇAILLES
(Eljegyzés)
Oberhausen, 1960
San Francisco, 1960 - court métrage d'action
- 1961: ALARME D'AVRIL
(Áprilisi riadó) - long métrage
- 1964: QUATRE JEUNES FILLES DANS UNE COUR
(Négy lány az udvarban) - long métrage
- 1966: LE SAC
(Hogy szaladnak a fák...)
Montréal, 1967 - long métrage
- 1968: TU ÉTAIS UN PROPHÈTE, MON CHÉRI
(Próféta voltál, szíven)
Rio de Janeiro, 1969 - long métrage
- 1969: LEVES-TOI ET MARCHES!
(Kelj fel és járj!) - court métrage
- 1970: LE VISAGE
(Arc)
Karlovy Vary, 1970 - Prix de la ville - long métrage